

SERWIS INFORMACYJNY

*FEDERACJI
ZWIĄZKÓW
ZAWODOWYCH
PRACOWNIKÓW
KULTURY I SZTUKI*

Nr 3-4-5 (422)

marzec - kwiecień - maj 2025r.

SPIS TREŚCI

1.	Motto!	str.1
2.	Wystąpienie do Prezesa Rady Ministrów w sprawie wprowadzenia normatywnego obowiązku dokonywania corocznej waloryzacji wynagrodzeń pracowników instytucji kultury.	str.2
3.	Odpowiedź Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.	str.3
4.	Propozycje zmian do ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.	str.4-10
5.	Pismo do Ministry KiDN w sprawie reaktywowania Trójstronnego Zespołu Branżowego ds. Kultury i Mediów przy MKiDN.	str.11-12
6.	Wniosek do MKiDN o dokonanie zmian w obowiązującym prawie dotyczącym kształtowania składów osobowych podmiotów doradczych działających przy MKiDN.	str.13-16
7.	Uchwały dot. zmian w składzie osobowym Zgromadzenia Delegatów Związkowych.	str.17
8.	LABOR LEX: - Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych.	str.18
9.	Kronika związkowa (marzec - maj 2025)	str.19-20

Serwis przeznaczony do użytku wewnętrznego.

Strona internetowa <http://www.fzpzpkis.pl>

00-871 Warszawa, ul. Żelazna 67 lok. 66

Red. prowadzący: Agnieszka Lachcik; Urszula Wieczorek

Telefony: Przew.: 798 910 479; e-mail: lachcik@fzpzpkis.pl

Sekretariat: 22 629 85 80, 798 408 365; e-mail: federacja@fzpzpkis.pl

Dz. fin. - prawny: 22 621 43 81, e-mail: fzpzpkis2@wp.pl

Konto bankowe: PKO Bank Polski SA XV Oddział Centrum

Nr 34 1020 1156 0000 7102 0060 1146

Nakład 100 egz. Oddano do składu komputerowego i druku 02.06.2025r.

Wydawca: FZZPKiS; Przygotowanie i druk: ARCHIDRUK

*„Ktoś siedzi dziś w cieniu, bo ktoś dawno
temu posadził drzewo”*

Warren Buffett

**FEDERACJA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
PRACOWNIKÓW KULTURY I SZTUKI
FEDERATION OF TRADE UNIONS OF CULTURE
AND ARTS WORKERS**
ul. Żelazna 67 lok. 66; 00-871 Warszawa
Konto: PKO BP Nr 34 1020 1156 0000 7102 0060 1146

Warszawa 16.05.2025r.

INTERNET:

federacja@fzpkis.pl

http://www.fzpkis.pl

TELEFONY:

przewodnicząca 798 910 479

sekretariat 22 629 85 80

798 408 365

dz. fin.-prawny 22 621 43 81

L.dz. FED/99/2025

Szanowny Pan
Donald Tusk
Prezes Rady Ministrów

Szanowny Panie Premierze,

Federacja Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki (dalej FZZPKiS) wzywa do niezwłocznego ustanowienia systemowych rozwiązań, mających na celu wprowadzenie normatywnego obowiązku dokonywania corocznej waloryzacji wynagrodzeń pracowników instytucji kultury.

Jednocześnie FZZPKiS postuluje wprowadzenie mechanizmu nadzorczego ze strony państwa, zabezpieczającego wyrównanie podwyżki wynagrodzeń od 1 stycznia w sytuacji wprowadzenia podwyżki wynagrodzenia w trakcie roku kalendarzowego.

Uzasadnienie

Od wielu lat jednym z głównych postulatów FZZPKiS jest wprowadzenie mechanizmu corocznej, obligatoryjnej waloryzacji wynagrodzeń pracowników kultury co najmniej o stopień inflacji za rok poprzedni (ogłaszany w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego).

Wprowadzenie mechanizmu waloryzacyjnego zabezpieczy wartość nabywczą wynagrodzeń pracowników kultury.

Grupa zawodowa pracowników kultury jest jedną z najniżej uposażonych, co skutkuje systematycznym rozwarstwieniem płacowym w odniesieniu do innych branż zawodowych. Większość pracowników zatrudnionych w instytucjach kultury otrzymuje wynagrodzenie na poziomie płacy minimalnej, mimo że zaliczane są do niego dodatki do wynagrodzenia (za wyjątkiem dodatku za wysługę lat). Sytuacja ta eskaluje zjawisko spłaszczania wynagrodzeń.

W przypadku pracowników instytucji kultury występuje duże prawdopodobieństwo dalszego pogłębiania pauperyzacji oraz powiększania się obszarów ubóstwa społecznego tej grupy zawodowej.

Obecne rozwiązania ustawowe zdaniem FZZPKiS mają ewidentnie dyskryminujący charakter dla pracowników instytucji kultury poprzez faktyczne wykluczenie tej grupy społecznej z partycypacji finansowej we wzroście gospodarczym państwa.

Zdaniem FZZPKiS wzrost wynagrodzeń powinien uwzględniać rzeczywisty wzrost kosztów utrzymania. W trosce o bezpieczeństwo socjalne pracowników instytucji kultury strona rządowa, jak również strona pracodawców i organizatorów powinni zostać normatywnie zobligowani do ustanawiania odpowiednich nakładów na wynagrodzenia w tej branży, a także adekwatnej do inflacji bezwarunkowej waloryzacji wynagrodzeń pracowników kultury.

Z poważaniem

Agnieszka Lachcik
Przewodnicząca Federacji ZZZPKiS

Do wiadomości:

Andrzej Domański – Minister Finansów

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Biuro Prezesa Rady Ministrów
Zastępca Dyrektora
Grzegorz Gmyrek

BPRM.511.7.4.2025
Warszawa, 16 maja 2025 r.

Pani
Magda Zmuda
Dyrektor Biura Ministra
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Szanowna Pani Dyrektor,

w załączeniu przekazuję, według kompetencji, skierowane do Prezesa Rady Ministrów pismo z 16 maja 2025 r. Przewodniczącej Federacji Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki w sprawie wprowadzenia obowiązkowej corocznej waloryzacji wynagrodzeń pracowników instytucji kultury.

Proszę o udzielenie odpowiedzi Autorce na ww. wystąpienie, z kopią do wiadomości Biura Prezesa Rady Ministrów.

Z wyrazami szacunku

Grzegorz Gmyrek
/dokument podpisany elektronicznie/

Do wiadomości:

Pani Małgorzata Weber
Dyrektor Biura Ministra
Ministerstwo Finansów

Pani Agnieszka Lachcik
Przewodnicząca Federacji Związków Zawodowych
Pracowników Kultury i Sztuki

telefon: +48 22 694 75 70
adres email: bprm@kprm.gov.pl
adres strony internetowej: www.gov.pl/premier

adres: Al. Ujazdowskie 1/3
00-583 Warszawa

RODO – Informacja dotycząca przetwarzania danych osobowych znajduje się w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

**FEDERACJA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
PRACOWNIKÓW KULTURY I SZTUKI**

ul. Żelazna 67 lok. 66; 00-871 Warszawa

e-mail: federacja@fzpkis.pl, tel. 22 629 85 80, 798 408 365

Szanowna Pani Hanna Wróblewska
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

W związku z zarządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego¹ z dnia 28.04.2025 r. w sprawie Zespołu do opracowania projektu nowelizacji ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.Urz.MKiDN. poz. 21) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki² przesyła propozycje zmian do ustawy z dnia 25.10.1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 87 ze zm.)³.

W treści § 2 pkt 4 i 5 ww. zarządzenia wskazano, że do zadań Zespołu należy m.in.:

- ustalenie celów, które powinny zostać osiągnięte w wyniku uchwalenia nowelizacji ustawy;
- sformułowanie rozwiązań prawnych, w tym w miarę możliwości alternatywnych, które mogą służyć realizacji założonych celów.

W związku z tym FZZPKiS wnosi o dokonanie nowelizacji ustawy w następujących zakresach:

- ustanowienia prawa do dodatkowego wynagrodzenia rocznego;
- wprowadzenia normatywnego mechanizmu corocznej waloryzacji wynagrodzenia;
- wprowadzenia obowiązku zatrudnienia na podstawie umowy o pracę (likwidacja umów śmieciowych);
- wprowadzenia dla resortu kultury obligatoryjnych uzgodnień z reprezentatywnymi związkami zawodowymi projektów aktów wykonawczych do u.o.p.d.k.;
- wprowadzenia dla resortu kultury obligatoryjnych, corocznych konsultacji z reprezentatywnymi związkami zawodowymi dotyczących wzrostu wynagrodzeń i warunków pracy;
- wprowadzenia oświadczeń majątkowych dyrektorów;
- ustanowienia obligatoryjnej kadencyjności dyrektorów instytucji kultury;
- zwiększenia wysokości nagród jubileuszowych;
- wprowadzenia wyższej odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy;
- zwiększenia maksymalnej wysokości dodatku za wysługę lat;
- wprowadzenia zasady proporcjonalnego wzrostu wynagrodzeń pracowników instytucji kultury w zależności od stanowiska, zaszerzegowania płacowego i doświadczenia zawodowego.

I. Dodatkowe wynagrodzenie roczne

Postulatem FZZPKiS jest ustanowienie dla pracowników instytucji kultury prawa do trzynastej pensji, wypłacanej na zasadach określonych w ustawie z dnia 12.12.1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 1690 z późn.zm.)⁴.

Instytucje kultury w ogromnej większości stanowią jednostki organizacyjne przynależące do sektora finansów publicznych, a więc takie, dla których organizatorami są albo resort kultury albo jednostki samorządu terytorialnego. Jednakże ich pracownicy pozbawieni są wielu uprawnień, które przysługują pracownikom państwowej sfery budżetowej. Jednym z takich uprawnień jest prawo do dodatkowego wynagrodzenia rocznego, o którym mowa w u.d.w.r.

FZZPKiS uważa, że jest to rozwiązanie niesprawiedliwe i nieuzasadnione.

Zdaniem FZZPKiS z zasady równego traktowania wynika konieczność zrównania praw pracowników instytucji kultury z przywilejami pracowników innych jednostek sfery budżetowej, takich jak nauczyciele, pracownicy samorządowi, czy służby mundurowe, którzy mają zagwarantowane prawo do 13. pensji.

¹ Dalej - MKiDN

² Dalej - FZZPKiS

³ Dalej – u.o.p.d.k.

⁴ Dalej – u.d.w.r.

Nie występuje żaden racjonalny powód, dla którego pracownicy kultury mieliby być traktowani gorzej. Przywrócenie im prawa do dodatkowego wynagrodzenia rocznego stanowiłoby formę docenienia roli pracy w kulturze i jej specyfiki. Praca w sektorze kultury jest nisko wynagradzana, a wiąże się z odpowiedzialnością i koniecznością pełnego zaangażowania.

Wprowadzenie tej zmiany wpłynęłoby na poprawę sytuacji materialnej pracowników jednostek kultury, co przełożyłoby się na ich motywację i stabilność zawodową. Wzmocniłoby także prestiż zawodu i uczyniłoby go bardziej atrakcyjnym dla potencjalnych kandydatów aspirujących do tego zawodu, oraz byłoby uznaniem trudu i wkładu pracowników w rozwój kultury.

W związku z tym FZZPKiS wnosi o dokonanie nowelizacji u.o.p.d.k. poprzez wprowadzenie do treści ww. ustawy dodatkowej normy, która *expressis verbis* określi prawo pracowników instytucji kultury do dodatkowego wynagrodzenia rocznego, bez względu na to, jaki podmiot jest organizatorem (organem prowadzącym) danej instytucji kultury.

Treść poprawki:

Art. 26g u.o.p.d.k. Pracownikom instytucji kultury przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 12 grudnia 1997 r. *o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej* (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 1690 z późn.zm.).

II. Obligatoryjna, coroczna waloryzacja wynagrodzeń.

Od wielu lat grupa zawodowa pracowników kultury jest jedną z najniżej uposażonych, co skutkuje systematycznym rozwarstwieniem płacowym w odniesieniu do innych branż zawodowych. Większość pracowników zatrudnionych w instytucjach kultury otrzymuje wynagrodzenie na poziomie płacy minimalnej.

W trosce o bezpieczeństwo socjalne pracowników instytucji kultury strona rządowa, jak również strona pracodawców i organizatorów powinni zostać normatywnie zobligowani do wprowadzenia normatywnych standardów finansowych, a więc obowiązku przeznaczania odpowiednich nakładów na wynagrodzenia w tej branży, a także adekwatną do inflacji waloryzację wynagrodzeń pracowników kultury.

Postulatem FZZPKiS w zakresie wynagrodzeń jest wprowadzenie mechanizmu normatywnego:

- zabezpieczenia w budżetach organów założycielskich dodatkowych środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów wzrostu wynagrodzeń;
- nadzorczego ze strony państwa, zabezpieczającego wyrównanie podwyżki od 1 stycznia w sytuacji wprowadzenia podwyżki wynagrodzenia w trakcie roku kalendarzowego;
- corocznej, obligatoryjnej waloryzacji wynagrodzeń pracowników kultury co najmniej o stopień inflacji za rok poprzedni, ogłoszony w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, *lub*
- corocznej, obligatoryjnej waloryzacji wynagrodzeń pracowników instytucji kultury w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej;
- zapewniającego proporcjonalny wzrost wynagrodzeń według kategorii stanowisk i struktury zatrudnienia w instytucjach kultury w sytuacji podniesienia płacy minimalnej na poziomie krajowym.

Postulatem FZZPKiS jest więc zastąpienie dotychczasowego arbitralnego i nietransparentnego mechanizmu podwyższania wynagrodzeń pracowników kultury, instrumentem wzrostu wynagrodzenia opartego o zupełnie obiektywne wskaźniki i kryteria określone w ustawie.

Zdaniem FZZPKiS proponowane rozwiązanie zabezpieczy prawo pracowników instytucji kultury do wzrostu wynagrodzenia adekwatnego w oparciu o aktualne wskaźniki ekonomiczne w gospodarce narodowej.

Zaproponowany mechanizm określania wzrostu wysokości wynagrodzeń zostałby powiązany więc ze stanem gospodarki narodowej. Poprawa stanu gospodarki narodowej i związany z tym faktem wzrost wynagrodzeń w gospodarce narodowej będzie się przekładał bezpośrednio na wysokość wynagrodzeń pracowników instytucji kultury.

Wprowadzenie zobjektywizowanego mechanizmu normatywnego kształtowania wynagrodzeń pracowników instytucji kultury zdecydowanie „*odpolityczni*” kwestię podwyżek ich wynagrodzeń.

W sytuacji występowania ustabilizowanego wzrostu gospodarczego, jaki obecnie odnotowuje się w Polsce, wprowadzenie mechanizmu ustalania wzrostu wynagrodzeń pracowników instytucji kultury w oparciu o kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, lub co najmniej o stopień inflacji - zdecydowanie przełoży się na podniesienie statusu zarobkowego tej grupy zawodowej.

Jednocześnie wprowadzenie zaproponowanego instrumentu prawnego zabezpieczy mechanizm wzrostu wynagrodzeń pracowników instytucji kultury, co bez wątpienia wpłynie korzystnie na poczucie stabilności tego zawodu i jego atrakcyjność.

FZZPKiS chce zauważyć, że podniesienie minimalnego wynagrodzenia za pracę w instytucjach kultury związane jest nierozdzielnie ze zjawiskiem spłaszczenia płac spowodowanym koniecznością podnoszenia wynagrodzenia przede wszystkim tym pracownikom, którzy otrzymują ekstremalnie niskie uposażenia lub dopiero rozpoczęli pracę w zawodzie. Wprowadzenie wyższej płacy minimalnej, bez adekwatnego podniesienia wynagrodzeń pozostałym zatrudnionym, doprowadza do sytuacji, w której różnice płacowe między pracownikami o różnym stażu pracy, kwalifikacjach i poziomie odpowiedzialności ulegają znacznemu zmniejszeniu lub całkowicie zanikają.

Aby zapobiec tej niekorzystnej sytuacji i zachować sprawiedliwą strukturę wynagrodzeń, FZZPKiS wnosi o wprowadzenie regulacji normatywnej dotyczącej wprowadzenia zasady proporcjonalnego wzrostu wynagrodzeń pracowników instytucji kultury w zależności od stanowiska, szeregowania płacowego i doświadczenia zawodowego.

Oznacza to, że wzrost wynagrodzenia powinien pociągać za sobą podniesienie płac na wszystkich stanowiskach w oparciu o ustalone wskaźniki lub mechanizmy, które uwzględniają dotychczasowe relacje płacowe.

Uważamy, że jedynie proporcjonalny wzrost wynagrodzeń pozwoli na uniknięcie demotywności pracowników z dłuższym stażem i wyższymi kwalifikacjami, utrzyma atrakcyjność zatrudnienia w sektorze kultury oraz zapewni sprawiedliwe wynagradzanie za pracę na różnych poziomach. Ignorowanie tej kwestii może doprowadzić do pogorszenia jakości kadr i osłabienia potencjału kulturotwórczego instytucji.

FZZPKiS domaga się wprowadzenia do u.o.p.d.k. zapisów gwarantujących pracownikom instytucji kultury prawo do godnego wynagrodzenia, adekwatnego do ich kwalifikacji i wykonywanej pracy, oraz uwzględniających specyfikę pracy twórczej i artystycznej.

III. Obligatoryjna umowa o pracę - likwidacja umów śmieciowych

1. FZZPKiS wnosi o normatywne ukształtowanie zasady pracowniczego zatrudnienia pracowników publicznych instytucji kultury, a więc wprowadzenie ustawowego obowiązku zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, a nie umów cywilnoprawnych (eliminacja tzw. umów śmieciowych).

W rozdziale 2a u.o.p.d.k. nie zawarto normatywnego wskazania w jaki sposób nawiązywany jest stosunek prawny między pracownikami a instytucją kultury jako pracodawcą. Samo odesłanie w art. 26a ust. 1 u.o.p.d.k. do przepisów k.p. jeszcze nie determinuje w żaden sposób sposobu zatrudnienia w instytucjach kultury.

Przykładowo - w przypadku pracowników samorządowych ustawa w art. 43 ust. 1 u.p.s.⁵ (podobnie jak w treści art. 26a ust. 1 u.o.p.d.k.) odsyła w zakresie nieuregulowanym do przepisów Kodeksu pracy, ale w art. 16 u.p.s. wyraźnie wskazuje sposoby zatrudniania pracowników samorządowych na podstawie umowy o pracę (na czas nieokreślony i warunkowo – na czas określony).

2. Należy zauważyć, że stosunek pracy różni się od stosunku powstającego na podstawie umów cywilnoprawnych, z których wynika obowiązek dokonania określonej czynności prawnej lub świadczenia innych usług w warunkach braku podporządkowania zleceniobiorcy kierownictwu dającemu zlecenie (w przeciwieństwie do stosunku pracy). Czynności i usługi nie muszą być wykonywane osobiście przez przyjmującego zlecenie (w przeciwieństwie do stosunku pracy).

Prawidłowo nawiązana umowa cywilnoprawna nie może zmierzać do obchodzenia przepisów prawa pracy, dotyczących stosunku pracy, co wprost wynika z art. 58 k.c.⁶

Jest to możliwe jedynie w sytuacji, kiedy nie występuje chociażby jeden z obligatoryjnych elementów sytuujących stosunek pracy (wykonywanie pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy, pod jego kierownictwem, w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, za wynagrodzeniem – art. 22 § 1 k.p.⁷).

Sąd Najwyższy w wyroku z 21.06.2017 r., I UK 273/16 (LEX nr 2337355) stwierdził, że w razie wątpliwości, czy dana umowa jest - przykładowo - umową o pracę, czy umową cywilnoprawną, należy ustalić, czy w treści i

⁵ Ustawa z dnia 21.11.2008 r. o pracownikach samorządowych (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 1135 ze zm.)

⁶ Ustawa z dnia 23.04.1964 r. Kodeks cywilny (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 1061 ze zm.)

⁷ Ustaw z dnia 26.06.1974 r. Kodeks pracy (tj. Dz.U. z 2025 r. poz. 277 ze zm.)

sposobie jej wykonywania przeważają cechy umowy o pracę, czy też umowy cywilnoprawnej. Należy też mieć na uwadze, że nazwa umowy z eksponowaniem terminologii służącej podkreśleniu charakteru umowy jako umowy o zlecenie lub umowy cywilnoprawnej, nie jest elementem decydującym samodzielnie o rodzaju zobowiązania, w oderwaniu od oceny rzeczywistego przedmiotu tej umowy i sposobu oraz okoliczności jej zawarcia i wykonania.

3. W związku z tym warunkiem wstępnym nawiązania umowy cywilnoprawnej jest niewystępowanie cech stosunku pracy: np. wykonywanie pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy, pod jego kierownictwem, w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę.

Jeżeli jednak ma być to praca pełniąca cechy stosunku pracy, np. podlegająca nadzorowi pracodawcy i jego kierownictwu, a także podległości służbowej, wówczas nieodzownym jest nawiązanie umowy o pracę. Wskazuje na tę konieczność art. 22 § 1² k.p., który zakazuje zastępowanie umowy o pracę umową cywilnoprawną. Zasada ta dotyczy wszelkich umów cywilnoprawnych, nawet umów nienazwanych (np. „umów o współpracę”).

W związku z tym istnieje konieczność wprowadzenia do treści art. 16 u.o.p.d.k. ustawowego obowiązku zatrudniania pracowników instytucji kultury na podstawie umowy o pracę, co będzie przejawem zapewnienia choćby minimalnych standardów zatrudnieniowych w instytucjach kultury finansowanych z budżetu publicznego i będzie miało także wpływ na sytuację ubezpieczeniową tych pracowników (ubezpieczenie zdrowotne i emerytalne).

IV. Konsultacje ze związkami zawodowymi

Ustawa nie przewiduje żadnych mechanizmów dotyczących obowiązku przeprowadzania konsultacji ze związkami zawodowymi działającymi w sektorze kultury.

Z tego względu FZZPKiS proponuje wprowadzenie norm prawnych zobowiązujących resort kultury do:

- dokonywania uzgodnień z reprezentatywnymi związkami zawodowymi projektów aktów wykonawczych do u.o.p.d.k.;
- wprowadzenia obligatoryjnych, corocznych konsultacji z reprezentatywnymi związkami zawodowymi dotyczących wzrostu wynagrodzeń i warunków pracy pracowników instytucji kultury.

Analogiczne rozważanie zawarto np. w treści art. 4 Karty Nauczyciela, który stwierdza, że rozporządzenia i zarządzenia przewidziane ustawą podlegają uzgodnieniu ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli.

Jednostki systemu oświaty w dużej mierze są jednostkami ze sfery publicznej, podobnie jak instytucje kultury, a mimo to na gruncie u.o.p.d.k. brak jest normatywnego zobowiązania organów władzy publicznej do uzgadniania treści aktów prawnych dotyczących pracowników kultury ze związkami zawodowymi działającymi w sektorze kultury.

Niezbędne jest także wprowadzenie obligatoryjnych konsultacji ze związkami zawodowymi przy ustalaniu wskaźników wzrostu wynagrodzeń, aby zapewnić uwzględnienie specyfiki poszczególnych grup zawodowych i instytucji.

Doniosłość instytucji dialogu społecznego pojawia się w preambule i art. 20 Konstytucji RP, który stwierdza, że społeczna gospodarka rynkowa stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej i opiera się na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz **solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych**.

Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że podejmując decyzje dotyczące ładu społecznego i gospodarczego, należy dążyć do wspólnego ustalenia ich treści, równoważąc niezdane interesy poszczególnych partnerów społecznych. Wobec tego każdy z tych partnerów musi być gotowy do uznania i zaakceptowania potrzeb i interesów pozostałych stron dialogu - celem tego dialogu ma być bowiem sformułowanie rozstrzygnięcia, równomiernie rozkładającego ustępstwa i korzyści.⁸

Trybunał Konstytucyjny podniósł także, że zgodnie z poglądami solidaryzmu życie społeczne opiera się na współzależności i współodpowiedzialności wszystkich jego uczestników; solidaryzm głosi zgodność i wspólnotę interesów wszystkich jednostek i grup społecznych w obrębie danej społeczności, a także obowiązek partycypowania w obciążeniach na rzecz społeczeństwa.⁹

⁸ Wyrok TK z 07.05.2014 r., K 43/12, OTK-A 2014, nr 5, poz. 50, LEX nr 1461264

⁹ Wyrok TK z 30.01.2001 r., K 17/00, OTK ZU nr 1/2001, poz. 4, LEX nr 564550

Przedmiotem szeroko rozumianego dialogu społecznego jest więc wspólne kształtowanie stosunków zawodowych, warunków pracy, płac, świadczeń socjalnych, a także innych zagadnień polityki pracy, mieszczących się w zakresie zainteresowania i kompetencji stron.

Zapewnienie reprezentacji i respektowanie głosu związków związkowych w procesie legislacyjnym, jak również w zakresie ustalania warunków pracy i płacy, to fundament demokracji w większości krajów Europy Zachodniej.

V. Wprowadzenie oświadczeń majątkowych dyrektorów

Zdaniem FZZPKiS w u.o.p.d.k. powinien się znaleźć zapis o oświadczeniach majątkowych dyrektorów instytucji kultury.

Obowiązek składania oświadczeń majątkowych funkcjonuje na gruncie art. 32 ust. 1 u.p.s., art. 24h ust. 1 ustawy o *samorządzie gminnym*, art. 25c ust. 1 ustawy o *samorządzie powiatowym*, czy też art. 27c ust. 1 ustawy o *samorządzie województwa*.

Głównym celem ustanowienia podobnego obowiązku na gruncie u.o.p.d.k. jest wprowadzenie systemu kontroli majątku dyrektorów publicznych instytucji kultury, który przeciwdziałałby możliwościom wykorzystywania władzy do osiągnięcia korzyści materialnych.

Obowiązek składania oświadczeń o stanie majątku, zdaniem FZZPKiS, powinien aktualizować się w chwili nawiązywania stosunku pracy, a także uwzględniać minimalne odstępy czasowe, w których istniałby obowiązek składania kolejnych oświadczeń majątkowych w celu aktualizacji ich treści.

W opinii FZZPKiS nie jest prawidłowym rozwiązaniem, że urzędnicy samorządowi podlegający u.p.s. zobowiązani są do składania oświadczeń majątkowych, a dyrektorzy instytucji kultury już nie.

VI. Obligatoryjna jednokadencyjność funkcji dyrektora

1. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 15 ust. 2 u.o.p.d.k. powołanie dyrektora instytucji artystycznej następuje na okres od trzech do pięciu sezonów artystycznych, a dyrektora instytucji kultury innej niż instytucja artystyczna powołuje się na okres od trzech do siedmiu lat.

Obowiązek powołania dyrektora instytucji kultury w drodze konkursu jest wyłączony w sytuacjach określonych w art. 16 ust. 3-3c u.o.p.d.k.

Zdaniem FZZPKiS należy dokonać zmiany treści art. 15 i art. 16 ust. 3-3c u.o.p.d.k. w ten sposób, aby wprowadzić zakaz ponownego powoływania tej samej osoby na kolejne kadencje, ewentualnie zakreślić normatywną możliwość jednorazowego ponownego powierzenia funkcji kierowniczej.

Nie jest stanem normatywnie pożądanym, ani funkcjonalnie uzasadnionym, aby wykonywanie funkcji kierowniczej w instytucji kultury nie było w żaden sposób ograniczone wskazanym w ustawie okresem. W obecnym stanie prawnym sprawowanie funkcji dyrektora instytucji kultury nie jest czasowo ograniczone, a więc jest w zasadzie dowolnie kształtowane przez organ prowadzący.

Zdaniem FZZPKiS takie rozwiązanie prowadzi do stagnacji polityki zarządczej, kompetencyjnej i kreatywnej w instytucji kultury, braku weryfikacji, braku konkurencyjności, jak również może prowadzić do petryfikacji patologicznych relacji wewnątrz-instytucjonalnych.

2. W obecnym brzmieniu art. 15 u.o.p.d.k. nie są dookreślone zasady i kryteria odwołania z funkcji kierowniczej w instytucji kultury.

Dlatego postulatem FZZPKiS jest normatywne określenie zasad odwoływania z funkcji kierowniczej w instytucji kultury.

Stąd też proponuje się, aby organ, który powierzył funkcję mógł odwołać dyrektora instytucji kultury ze stanowiska w razie:

- złożenia przez dyrektora instytucji kultury pisemnej rezygnacji, za trzymiesięcznym wypowiedzeniem,
- w przypadkach szczególnie uzasadnionych, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego - bez wypowiedzenia.

VII. Podwyższenie wysokości nagrody jubileuszowej, odprawy emerytalnej i dodatku stażowego

1. Ważnym postulatem FZZPKiS jest ujednolicenie wysokości nagrody jubileuszowej i odprawy emerytalnej wszystkich „pozostałych” (tzn. niebędących pracownikami baletu lub solistami – art. 31b ust. 1 u.o.p.d.k.)

pracowników instytucji kultury w ten sam sposób w jaki ukształtowana została ona w odniesieniu do pracowników samorządowych.

Zdaniem FZZPKiS należy także rozważyć zwiększenie maksymalnej wysokości dodatku stażowego do 30%.

Zauważyć należy, że pracownicy instytucji kultury w ogromnej mierze są pracownikami samorządowych jednostek organizacyjnych; mimo to u.o.p.d.k. nie przewiduje w ogóle wysokości nagrody jubileuszowej za **45 lat pracy**, natomiast wysokość odpraw emerytalnych we wszystkich przypadkach jest niższa.

2. W związku z tym FZZPKiS proponuje zmianę art. 31b ust. 3 u.o.p.d.k. poprzez dopisanie kolejnego punktu 6; w ten sposób, że za wieloletnią pracę pozostali pracownicy instytucji kultury otrzymują nagrodę jubileuszową w wysokości **400% wynagrodzenia miesięcznego po 45 latach pracy**.

3. Z kolei w zakresie odprawy emerytalnej FZZPKiS również postuluje uregulowanie sytuacji pracowników instytucji kultury w sposób analogiczny do obowiązującego w odniesieniu do pracowników samorządowych.

Stąd też zmianie powinna ulec treść art. 31c ust. 1 u.o.p.d.k. w ten sposób, że pracownikowi instytucji kultury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy przysługuje jednorazowa odprawa pieniężna w wysokości:

- dwumiesięcznego wynagrodzenia – jeżeli pracownik był zatrudniony krócej niż 15 lat;
- trzymiesięcznego wynagrodzenia – jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej 15 lat;
- sześciomiesięcznego wynagrodzenia – jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej 20 lat.

4. Podniesienie maksymalnej wysokości dodatku stażowego do **30%** jest uzasadnione z kilku przyczyn.

Po pierwsze - podwyższenie dodatku za wysługę lat będzie stanowił powrót do rozwiązań, które obowiązywały na podstawie ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, jaki został zawarty przez FZZPKiS z Ministrem Kultury w dniu 29.04.1997 r., a dotyczącego pracowników instytucji kultury prowadzonych przez resort kultury.

W treści układu zawarto regulację dotyczącą dodatku stażowego, którego maksymalna wysokość wynosiła 30%, pod warunkiem, że pracownik przepracował ostatnie 10 lat w danej instytucji kultury.

Zdaniem FZZPKiS podobny wskaźnik dodatku stażowego powinien zostać uregulowany w u.o.p.d.k.

Po drugie - wprowadzenie dodatku stażowego w maksymalnej wysokości 30% będzie także związane z wydłużaniem się średniej życia w Polsce; wynosi ona 74,7 dla mężczyzn i 82 dla kobiet. Zauważyć należy, że w związku z wyżej wskazaną tendencją rząd deklaruje wsparcie zatrudniania osób 60+ (kobieta) i 65+ (mężczyzna) na podstawie nowej ustawy *o rynku pracy i służbach*.

Nowe przepisy premiować będą zatrudnianie m.in. osób 60+, także dla osób, które nabyły prawo do emerytury. Według deklaracji rządu po wprowadzeniu nowej ustawy pracodawca, który zatrudni emeryta na 3 lata będzie przez 2 lata otrzymywał dofinansowanie liczone w odniesieniu do 50% pensji minimalnej.

Po trzecie - stanowić będzie uznanie za doświadczenie i wieloletni wkład w rozwój instytucji kultury, co z pewnością zwiększy motywację i lojalność pracowników. Ponadto może pomóc w utrzymaniu zatrudnienia, ale i rekrutacji, wykwalifikowanych pracowników. Na skutek zwiększenia wysokości dodatku stażowego podniesie się także wysokość wynagrodzeń, oscylujących na poziomie płacy minimalnej, a tym samym poprawi jakość życia pracowników instytucji kultury.

Wzrost dodatku stażowego może przyczynić się do uczynienia z instytucji kultury bardziej konkurencyjnych pracodawców na rynku pracy, przyciągnąć do pracy w zawodzie pracownika instytucji kultury osób utalentowanych, zdolnych do świadczenia pracy wysokiej jakości.

Stąd też należy w treści art. 31 ust. 2 u.o.p.d.k. dokonać zmiany maksymalnej wysokości dodatku stażowego z dotychczasowych 20% na 30%.

VIII. Włączenie samorządowych jednostek kultury do sfery budżetowej/pracownicy kultury jako pracownicy samorządowi

Zgodnie z treścią art. 2 u.p.s. przepisy ustawy stosuje się do pracowników samorządowych zatrudnionych m.in. w samorządowych jednostkach organizacyjnych, w tym samorządowych jednostkach budżetowych.

Na podstawie art. 3 u.p.s. przepisów ustawy nie stosuje się jednak do pracowników zatrudnionych w jednostkach samorządowych, których status prawny określają odrębne przepisy.

Przykładem przepisów odrębnych, do których odwołuje się komentowany artykuł, są pracownicy samorządowych instytucji kultury świadczących pracę m.in. w takich podmiotach, jak muzea, biblioteki, domy

kultury, ogniska artystyczne, galerie sztuki czy ośrodki badań i dokumentacji, dla których gmina, powiat lub województwo jest organizatorem w rozumieniu art. 10 u.o.p.d.k.

W myśl art. 26a u.o.p.d.k. do pracowników instytucji kultury w sprawach nieuregulowanych stosuje się przepisy Kodeksu pracy (z zastrzeżeniem niektórych przepisów dotyczących czasu pracy), co prowadzi do wniosku, że do opisanej powyżej grupy zatrudnionych nie znajdują zastosowania przepisy u.p.s.¹⁰

Jednakże regulacja art. 26a u.o.p.d.k. jest w zasadzie odesłaniem do przepisów prawa powszechnie obowiązujących, tj. do norm Kodeksu pracy, a więc tak naprawdę status pracowniczy pracowników instytucji kultury **nie jest** regulowany przez normy szczególne (jak np. w przypadku nauczycieli, czy pracowników samorządowych), ale przez przepisy Kodeksu pracy, które są normami ogólnymi.

U.o.p.d.k. tylko w niewielkim zakresie określa uprawnienia pracowników instytucji kultury, a jeżeli już w ogromnym zakresie w sposób zdecydowanie mniej korzystny niż u.p.s.

Tym samym wyjęcie grupy pracowników samorządowych instytucji kultury z kategorii pracowników samorządowych, mimo, że ich organizatorem jest ten sam organ samorządu terytorialnego co w przypadku pozostałych samorządowych jednostek organizacyjnych, w sytuacji, gdy u.o.p.d.k. jedynie w marginalnym zakresie określa uprawnienia przysługujące pracownikom instytucji kultury powoduje, że sytuacja prawna tej grupy zawodowej w odniesieniu do pozostałej grupy pracowników samorządowych jest zdecydowanie gorsza.

Pracownicy instytucji kultury nie korzystają z uprawnień wynikających z u.p.s., a więc m.in. do:

- normatywnego określenia w rozporządzeniu wysokości wynagrodzenia zasadniczego z obowiązkiem corocznej jego waloryzacji,
- normatywnego określenia zasad nawiązywania umów o pracę – z uwzględnieniem zasady zatrudnienia na czas nieokreślony,
- dodatkowego wynagrodzenia rocznego.

Taka nierówność wobec prawa, nie jest niczym uzasadniona, gdyż wszyscy pracownicy zatrudnieni w samorządowych jednostkach organizacyjnych są podlegli właściwym organom samorządu terytorialnego. Nierówność ta ma więc bez wątpienia charakter systemowo dyskryminacyjny.

IX. Inne zagadnienia

Na koniec FZZPKiS chce zasygnalizować także katalog innych zagadnień, które również powinny stać się przedmiotem prac Zespołu ds. opracowania projektu nowelizacji u.o.p.d.k.:

1. Poprawa warunków pracy (szczególnie godna płaca).
2. Zasady finansowania działalności kulturalnej umożliwiające realizowanie statutowej działalności.
3. Obowiązek posiadania przez samorząd strategii rozwoju kultury oraz określenia stabilnych źródeł finansowania statutowej działalności instytucji kultury.
4. Wprowadzenie jednolitych przepisów dotyczących obowiązku zapewnienia środków na doskonalenie zawodowe pracowników.
5. Wprowadzenie regulacji prawnych utrudniających zasady dotyczące likwidacji instytucji kultury.
6. Uproszczenie zasad łączenia instytucji kultury.
7. Wzmocnienie autonomii instytucji kultury.
8. Określenie jasnych zasad współpracy i wzajemnych kompetencji samorządowej instytucji kultury i organizatora tej działalności.
9. Obowiązek kontynuacji realizacji strategii instytucji kultury przez pełniącego obowiązki dyrektora instytucji (do czasu wybrania nowego dyrektora).
10. Wprowadzenie regulacji chroniących pracowników przed likwidacją instytucji bez uprzedniego zapewnienia im alternatywnego zatrudnienia.

Z poważaniem

Agnieszka Lachcik
Przewodnicząca Federacji ZZPKiS

¹⁰ M.Wujczyk [w:] *Pracownicy samorządowi. Wynagradzanie pracowników samorządowych. Komentarz*, red. K.W.Baran, Warszawa 2023, art. 3.

**FEDERACJA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
PRACOWNIKÓW KULTURY I SZTUKI
FEDERATION OF TRADE UNIONS OF CULTURE
AND ARTS WORKERS**
ul. Żelazna 67 lok. 66; 00-871 Warszawa
Konto: PKO BP Nr 34 1020 1156 0000 7102 0060 1146

Warszawa 30.04.2025r.

INTERNET:

federacja@fzpkis.pl
<http://www.fzpkis.pl>

TELEFONY:

przewodnicząca 798 910 479
sekretariat 22 629 85 80
798 408 365
dz. fin.-prawny 22 621 43 81

L.dz. FED/91/2025

Szanowna Pani
Hanna Wróblewska
- Ministra KiDN

W nawiązaniu do pisma z dnia 04.02.2025 r. (DIK WIM.403.1.2025.MJ) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki (FZZPKiS) przesyła następujące stanowisko w sprawie reaktywowania działalności *Trójkątnego Zespołu Branżowego ds. Kultury i Mediów przy MKiDN* (Zespół).

1. Zdaniem FZZPKiS nieadekwatny jest wskazywany w ww. piśmie argument powołania przy resorcie kultury wielu specjalistycznych ciał doradczych jako powód negatywnie wpływający na imperatyw utworzenia Zespołu.

Podstawową potrzebą utworzenia Zespołu jest konieczność objęcia zakresem kompetencyjnym jednego ciała doradczego spraw dotyczących całości jednostek instytucji kultury, bez dokonywania podziału według określonych specjalności.

Celem branżowych zespołów przy Radzie Dialogu Społecznego, powoływanych do prowadzenia trójkątnego dialogu sektorowego, jest rozważanie problemów specyficznych dla danego sektora, a także wypracowanie kompromisów i rozwiązań, które będą korzystne dla wszystkich stron.

Przykładem takich spraw są kwestie dotyczące mobbingu i dyskryminacji, wynagrodzeń, zakresu uprawnień pracowniczych, w tym zwłaszcza zabezpieczenia normatywnego odnośnie corocznej waloryzacji płac w sektorze jednostek kultury i sztuki.

Bez wątpienia wyspecjalizowane ciała doradcze, aktualnie działające przy MKiDN, nie są w stanie sformułować wniosków ogólnych, dotyczących problemów pracowników jednostek kultury, z którymi borykają się wszystkie instytucje kultury, oraz wszyscy pracownicy tychże jednostek.

Należy też zwrócić uwagę, że czym innym jest reprezentacja interesów branżowych, a czym innym praca w Radzie Dialogu Społecznego i branie odpowiedzialności za porozumienia ze związkami zawodowymi i stroną rządową.

2. Warto podkreślić, że utworzenie organu doradczego w postaci Zespołu jest przejawem praktycznej realizacji ustrojowej zasady dotyczącej prowadzenia dialogu społecznego.

Doniosłość instytucji dialogu społecznego pojawia się w preambule i art. 20 Konstytucji RP, który stwierdza, że społeczna gospodarka rynkowa stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej i opiera się na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz **solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych**.

Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że adresatem tego obowiązku są władze publiczne oraz takie podmioty jak związki zawodowe, inne organizacje reprezentujące producentów i drobnych wytwórców, organizacje pracodawców, samorząd gospodarczy. Podejmując decyzje dotyczące ładu społecznego i gospodarczego,

należy zatem dążyć do wspólnego ustalenia ich treści, równoważącego niezgodne interesy poszczególnych partnerów społecznych. Wobec tego każdy z tych partnerów musi być gotowy do uznania i zaakceptowania potrzeb i interesów pozostałych stron dialogu - celem tego dialogu ma być bowiem sformułowanie rozstrzygnięcia, równomiernie rozkładającego ustępstwa i korzyści (wyrok TK z 07.05.2014 r., K 43/12, OTK-A 2014, nr 5, poz. 50, LEX nr 1461264).

Trybunał Konstytucyjny podniósł także, że zgodnie z poglądami solidaryzmu społecznego życie społeczne opiera się na współzależności i współodpowiedzialności wszystkich jego uczestników; solidaryzm głosi zgodność i wspólnotę interesów wszystkich jednostek i grup społecznych w obrębie danej społeczności, a także obowiązek partycypowania w obciążeniach na rzecz społeczeństwa (wyrok z 30.01.2001 r., K 17/00, OTK ZU nr 1/2001, poz. 4, LEX nr 564550).

Podstawowymi zasadami dotyczącymi dialogu społecznego są więc - niezależność i równowaga stron dialogu, jak również zaufanie i kompromis. Zatem organizacje pracowników i pracodawców uczestniczące w dialogu powinny być w pełni niezależne i równe wobec prawa, a także kierować się zasadami wzajemnego zaufania, poszanowania oraz prowadzenia dialogu w dobrej wierze. Powinny być także nastawione na zawarcie kompromisu - przy dużej rozbieżności stanowisk - przynajmniej w kwestiach podstawowych.

Przedmiotem szeroko rozumianego dialogu społecznego jest więc wspólne kształtowanie stosunków zawodowych, warunków pracy, płac, świadczeń socjalnych, a także innych zagadnień polityki pracy, mieszczących się w zakresie zainteresowania i kompetencji stron.

3. Dialog społeczny stanowi integralną część prawa UE. Silna reprezentacja central związkowych i największych organizacji pracodawców, których opinie są respektowane, a co najmniej wysłuchiwane przez rząd, to fundament demokracji w większości krajów Europy Zachodniej.

Utworzenie Zespołu, zdaniem FZZPKiS, pozytywnie wpłynie na uproszczenie procesu negocjacji i dialogu między największymi związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców, co skutkować będzie łatwiejszym osiąganiem porozumień w kluczowych kwestiach, takich jak układy zbiorowe, podwyżki płac czy warunki pracy.

Stąd też w opinii FZZPKiS występuje pilna potrzeba reaktywowania działalności Trójstronnego Zespołu Branżowego ds. Kultury i Mediów przy MKiDN, jako podmiotu, którego zakres kompetencyjny obejmowałby holistycznie zakres problemów instytucji kultury, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji prawnej i materialnej pracowników tychże instytucji.

FZZPKiS wyraża nadzieję, że stanowisko resortu kultury w kwestii utworzenia Zespołu ulegnie zmianie, stanowiąc realizację konstytucyjnej zasady solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych.

Z poważaniem

Agnieszka Lachcik
Przewodnicząca Federacji ZZPKiS

Do wiadomości:

- Donata Jaworska
Dyrektor Departamentu Narodowych Instytucji Kultury MKDiN
- Piotr Duda
Przewodniczący Rady Dialogu Społecznego
- Piotr Ostrowski
Przewodniczący OPZZ

**FEDERACJA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
PRACOWNIKÓW KULTURY I SZTUKI**

ul. Żelazna 67 lok. 66; 00-871 Warszawa

e-mail: federacja@fzppkis.pl, tel. 22 629 85 80, 798 408 365

Warszawa, 2.04.2025r.

Sz. Pani
Hanna Wróblewska
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Federacja Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki występuje z wnioskiem o dokonanie zmian w obowiązującym prawie w zakresie kompetencyjnym Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dotyczącym kształtowania składów osobowych:

- Rady ds. Instytucji Artystycznych;
- Rady ds. Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej;
- Krajowej Rady Bibliotecznej;
- Rady ds. Szkolnictwa Artystycznego;

– **poprzez umożliwienie udziału w pracach i proporcjonalne ustalenie liczby reprezentantów organizacji związkowych.**

Do składów osobowych wszystkich wskazanych powyżej podmiotów doradczych, działających przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego, nie wyznaczono przedstawicieli związków zawodowych funkcjonujących w instytucjach kultury i placówkach szkolnictwa artystycznego.

1. Zgodnie z treścią § 3 ust. 2 Zarządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 07.11.2012 r. w sprawie powołania Rady ds. Instytucji Artystycznych (Dz.Urz.MKiDN.2012.58) członków Rady powołuje i odwołuje Minister.

W skład Rady do Spraw Instytucji Artystycznych wchodzi obecnie:

- Tomasz Bęben - dyrektor Filharmonii w Łodzi
- Małgorzata Bogajewska - dyrektor Teatru Ludowego w Krakowie
- Ewa Bogusz-Moore - dyrektor NOSPR
- Renata Borowska-Juszczyńska - dyrektor Teatru Wielkiego w Poznaniu
- Lech Dzierżanowski - dyrektor NIMIT
- Krzysztof Ghuchowski - dyrektor Teatru Słowackiego w Krakowie
- Tomasz Kaczorowski - dyrektor Teatru Lalek w Olsztynie
- Rafał Kłoczko - dyrektor Filharmonii w Zielonej Górze
- Magdalena Komornicka - Zachęta, kuratorka
- Monika Myśliwiec - dyrektor Krakowskiej Akademii Tańca
- Joanna Nawrocka - dyrektor Teatru Ochoty w Warszawie
- Paweł Orski - dyrektor Festiwalu Muzyki Polskiej
- Ewa Piotrowska - dyrektor Teatru Baj w Warszawie
- Norbert Rakowski - dyrektor Teatru Kochanowskiego w Opolu
- Maksymilian Rogacki - ZZAP
- Maria Seweryn - była dyrektor Och-Teatr
- Joanna Szymajda - kierownik Baletu Teatru Wielkiego w Łodzi
- Wojciech Świdziński - pracownik MKiDN
- Małgorzata Wdowik - przewodnicząca Gildii Reżyserów
- Romuald Wicza-Pokojski - dyrektor Opery Bałtyckiej

W obecnym składzie **jest jeden przedstawiciel związków zawodowych** (reprezentujący środowisko aktorów) działających w instytucjach kultury.

2. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 27.06.1997 r. o bibliotekach (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 2393 ze zm.) w skład Krajowej Rady Bibliotecznej powoływani są: dyrektor Biblioteki Narodowej, dyrektor

Biblioteki Jagiellońskiej, czterej przedstawiciele bibliotek publicznych wskazani przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, czterej przedstawiciele bibliotek szkolnych, pedagogicznych i naukowych wskazani przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, dwaj przedstawiciele środowisk naukowych wskazani przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki oraz trzej przedstawiciele środowisk bibliotekarskich i twórczych.

W skład Krajowej Rady Bibliotecznej wchodzi obecnie:

- dr Halina Bernat – dyrektor Biblioteki Miejskiej w Łodzi;
- dr Barbara Budyńska – prezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich;
- Małgorzata Grupińska-Bis – dyrektor Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu, członkini zarządu Konferencji Dyrektorów Wojewódzkich Bibliotek Publicznych;
- Joanna Kamińska – dyrektor Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej im. KEN w Warszawie;
- Katarzyna Kamińska – dyrektor Biblioteki Raczyńskich w Poznaniu;
- dr Dagmara Kawoń-Noga – Opolskie Centrum Edukacji - Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka w Opolu; Uniwersytet WSB Merito w Opolu;
- Jan Krajewski – przewodniczący Polskiego Związku Bibliotek;
- dr Tomasz Makowski – dyrektor Biblioteki Narodowej, przewodniczący Rady;
- Agnieszka Miśkiewicz – nauczyciel bibliotekarz w Zespole Szkół Społecznych nr 1 w Krakowie, zastępca prezesa Rady Głównej Towarzystwa Nauczycieli Bibliotekarzy;
- prof. dr hab. Anna Nasiłowska-Rek – przewodnicząca Stowarzyszenia Pisarzy Polskich;
- Dorota Olejnik – dyrektor Biblioteki Publicznej Gminy Grodzisk Mazowiecki;
- dr hab. Remigiusz Sapa, prof. UJ – dyrektor Biblioteki Jagiellońskiej;
- Danuta Szewczyk-Kłós – dyrektor Biblioteki Uniwersytetu Opolskiego, Przewodnicząca Rady Wykonawczej Konferencji Dyrektorów Bibliotek Akademickich Szkół Polskich;
- Jakub Szprot – Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego Uniwersytetu Warszawskiego;
- Ewa Wziętek – nauczyciel bibliotekarz w X LO z Oddziałami Integracyjnymi im. St. Konarskiego w Radomiu.

W obecnym składzie **brak przedstawicieli związków zawodowych** reprezentujących środowisko bibliotekarzy.

3. Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 21.11.1996 r. *o muzeach* (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 385 ze zm.) Rada do spraw Muzeów przy ministrze właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego składa się z 21 członków: 10 wskazanych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w tym 3 reprezentujących muzea martyrologiczne, oraz 11 wybranych na zjeździe muzeów rejestrowanych.

Zgodnie z treścią § 2 rozporządzenia MKiDN z dnia 14.02.2017 r. w *sprawie szczegółowego zakresu działania Rady ds. Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej, sposobu powoływania jej członków oraz Przewodniczącego* (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 92 ze zm.) minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, nie później niż na tydzień przed upływem kadencji Rady, wskazuje 10 kandydatów na członków Rady, w tym 3 kandydatów reprezentujących muzea martyrologiczne, spośród osób wyróżniających się wiedzą merytoryczną i osiągnięciami zawodowymi oraz dorobkiem w zakresie działalności muzealniczej lub w zakresie spraw związanych z miejscami pamięci narodowej, niezbędnymi do pełnienia funkcji członka Rady.

W skład Rady do Spraw Muzeów i Miejsc Pamięci Narodowej wchodzi obecnie:

- Jerzy Brzozowski – dyrektor Muzeum Okręgowego w Suwałkach;
- dr Wojciech Borkowski – zastępca dyrektora Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie;
- Adriana Garbatowska – Muzeum Pierwszych Piastów na Lednicy;
- dr Arkadiusz Jęłowicki – kierownik Działu Badań Dziedzictwa Kulturowego Wsi i Rolnictwa Muzeum Narodowego Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie;
- dr Krzysztof Karbownik – kierownik Działu Badań Etnograficznych Muzeum Wsi Kieleckiej w Kielcach;
- dr Katarzyna Mieczkowska – dyrektor Muzeum Narodowego w Lublinie;
- Aldona Modrzewska – kierownik Działu Zbiorów Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN
- Monika Raczyńska-Sędzikowska – główny inwentaryzator Muzeum Narodowego we Wrocławiu;
- Piotr Rzeszotarski – kierownik Działu Przyrodniczego Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu;
- dr hab. Maciej Szymczyk – dyrektor Muzeum Papiernictwa w Dusznikach Zdroju;

- dr Joanna Ślaga – zastępca dyrektora Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego;
- Aneta Dalbiak – dyrektor Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi;
- Jan Godłowski – dyrektor Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce;
- Piotr Górąj – zastępca dyrektora Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie;
- dr Michał Niezabitowski – dyrektor Muzeum Krakowa;
- dr hab. Agnieszka Rosales Rodriguez – p.o. dyrektora Muzeum Narodowego w Warszawie;
- Marek Świca – dyrektor Muzeum Historii Fotografii w Krakowie;
- prof. dr hab. Rafał Wnuk – p.o. dyrektora Muzeum II Wojny Światowej;
- dr Piotr M. A. Cywiński – dyrektor Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu;
- dr Tomasz Kranz – dyrektor Państwowego Muzeum na Majdanku w Lublinie;
- dr Violetta Rezler- Wasielewska – dyrektor Centralnego Muzeum Jeńców Wojennych.

W obecnym składzie **brak przedstawicieli związków zawodowych** działających w muzeach.

4. Radę do spraw Szkolnictwa Artystycznego, która jest społecznym organem opiniotwórczym i wnioskodawczym w sprawach kształcenia artystycznego, tworzy i powołuje jej członków Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 roku Prawo oświatowe (Dz.U.2024.737 t.j.). Składa się z 13 członków. Do zadań Rady należy podejmowanie inicjatyw i konsultowanie działań na rzecz szkolnictwa artystycznego .

Wśród członków Rady znaleźli się przedstawiciele reprezentujący różne środowiska twórcze, artyści i pedagodzy związani ze szkolnictwem artystycznym i instytucjami kultury. Członkami Rady zostali w szczególności dyrektorzy publicznych i niepublicznych szkół artystycznych, kształcących w różnych zawodach artystycznych, a także przedstawiciele uczelni artystycznych.

Do Rady powołane zostały następujące osoby:

- prof. dr hab. Andrzej Banachowicz - Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
- Krzysztof Dąbek- dyrektor Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych im. C. K. Norwida w Lublinie
- prof. dr hab. Krystian Kiełb - rektor Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu;
- Maria Kowalczyk
- Ryszard Kusek - dyrektor Państwowej Szkoły Muzycznej I i II st. im. Mieczysława Karłowicza w Mielcu;
- dr hab. Zbigniew Łuc - dyrektor OSM I i II st. im. Karola Szymanowskiego we Wrocławiu;
- Krystyna Łukaszewska - dyrektor Państwowej Bursy Szkół Artystycznych we Wrocławiu;
- Artur Smelkowski- dyrektor Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Witolda Lutosławskiego w Krasnymstawie;
- dr Katarzyna Stanny - ASP w Warszawie
- Małgorzata Szandula - dyrektor Szkoły Muzycznej I st. w Konstancinie-Jeziornie
- Mariusz Tokarski - dyrektor Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych Nr 4 im. Karola Szymanowskiego w Warszawie
- Karol Urbański - dyrektor Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej im. Feliksa Parnella w Łodzi
- Iwona Waga-Parafiniak - dyrektor Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych Nr 1 w Warszawie

W obecnym składzie Rady **brak przedstawicieli związków zawodowych** działających w szkolnictwie artystycznym.

5. Zdaniem FZZPKiS zarówno obecne rozwiązania ustawowe, jak i decyzje personalne podejmowane przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, poprzez systemowe ignorowanie głosu środowisk pracowniczych, reprezentowanych przez związki zawodowe działające w instytucjach kultury - naruszają ustrojową zasadę dotyczącą dialogu społecznego, będącego podstawowym elementem europejskiego modelu społecznego.

Aktualne składy wszystkich wskazanych niniejszym pismem Rad złożone są wyłącznie z przedstawicieli pracodawców lub organizatorów działalności kulturalnej.

W opinii FZZPKiS na gruncie kompetencyjnym ministra właściwego do spraw kultury czyni to dialog społeczny pojęciem pustym, niewypełnionym treścią.

Zdaniem FZZPKiS jest to wada systemowa, która powinna zostać jak najszybciej usunięta w kierunku upodmiotowienia środowisk związków zawodowych w procesie objętym zakresem działania ww. Rad.

6. Należy zwrócić uwagę, że doniosłość instytucji dialogu społecznego pojawia się w preambule i art. 20 Konstytucji RP, który stwierdza, że społeczna gospodarka rynkowa stanowi podstawę ustroju

gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej i opiera się na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz **solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych**.

Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że adresatem tego obowiązku są władze publiczne oraz takie podmioty jak związki zawodowe, inne organizacje reprezentujące producentów i drobnych wytwórców, organizacje pracodawców, samorząd gospodarczy. Podejmując decyzje dotyczące ładu społecznego i gospodarczego, należy zatem dążyć do wspólnego ustalenia ich treści, równoważącego niezgodne interesy poszczególnych partnerów społecznych. Wobec tego każdy z tych partnerów musi być gotowy do uznania i zaakceptowania potrzeb i interesów pozostałych stron dialogu - celem tego dialogu ma być bowiem sformułowanie rozstrzygnięcia, równomiernie rozkładającego ustępstwa i korzyści (wyrok TK z 07.05.2014 r., K 43/12, OTK-A 2014, nr 5, poz. 50, LEX nr 1461264).

Trybunał Konstytucyjny podniósł także, że zgodnie z poglądami solidaryzmu społecznego życie społeczne opiera się na współzależności i współodpowiedzialności wszystkich jego uczestników; solidaryzm głosi zgodność i wspólnotę interesów wszystkich jednostek i grup społecznych w obrębie danej społeczności, a także obowiązek partycypowania w obciążeniach na rzecz społeczeństwa (wyrok z 30.01.2001 r., K 17/00, OTK ZU nr 1/2001, poz. 4, LEX nr 564550).

Podstawowymi zasadami dotyczącymi dialogu społecznego są więc - niezależność i równowaga stron dialogu, jak również zaufanie, kompromis. Zatem organizacje pracowników i pracodawców uczestniczące w dialogu powinny być w pełni niezależne i równe wobec prawa, a także kierować się zasadami wzajemnego zaufania, poszanowania oraz prowadzenia dialogu w dobrej wierze. Powinny być także nastawione na zawarcie kompromisu - przy dużej rozbieżności stanowisk - przynajmniej w kwestiach podstawowych.

Przedmiotem szeroko rozumianego dialogu społecznego jest więc wspólne kształtowanie stosunków zawodowych, warunków pracy, płac, świadczeń socjalnych, a także innych zagadnień polityki pracy, mieszczących się w zakresie zainteresowania i kompetencji stron.

7. „Trudno sobie wyobrazić demokratyczne państwo w sercu Europy i poważnego członka UE bez dialogu społecznego. Silna reprezentacja central związkowych i największych organizacji pracodawców, których opinie są respektowane, a co najmniej wysłuchiwane przez rząd, to fundament demokracji w większości krajów Europy Zachodniej”.

Umożliwienie udziału w pracach ww. Rad przedstawicielom związków zawodowych, zdaniem FZZPKiS, pozytywnie wpłynie na uproszczenie procesu negocjacji i dialogu między największymi związkami zawodowymi i pracodawcami, co skutkować będzie łatwiejszym osiągnięciem porozumień w kluczowych kwestiach dotyczących warunków pracy w instytucjach kultury.

Stąd też w opinii FZZPKiS występuje pilna potrzeba zmian w prawie, jak i w zakresie decyzji personalnych Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, przywracającą powoływanie przedstawicieli związków zawodowych do prac w Radach działających przy resorcie kultury, gdyż tylko takie rozwiązanie będzie zgodne z zasadami dotyczącymi prowadzenia dialogu społecznego, określonymi w Konstytucji RP.

Z poważaniem

Agnieszka Lachcik
Przewodnicząca Federacji ZZPKiS

Do wiadomości:

- Piotr Duda
Przewodniczący Rady Dialogu Społecznego
- Piotr Ostrowski
Przewodniczący OPZZ

UCHWAŁA Nr 15/E/Prez. ZDZ/25
Prezydium Zgromadzenia Delegatów Związkowych
z dnia 18 kwietnia 2025r.

§ 1

Działając na podstawie § 33 ust. 3 pkt 1 Statutu Federacji ZZPKiS Prezydium Zgromadzenia Delegatów Związkowych stwierdza **wygaśnięcie mandatu członka ZDZ Anny Sroki przed upływem kadencji, z powodu rezygnacji z mandatu (§ 33 ust. 1 pkt 1 Statutu FZZPKiS).**

§ 2

W głosowaniu wzięło udział 6 członków Prezydium Zgromadzenia Delegatów Związkowych.

Za uchwałą - 6 głosów
Przeciwko - 0 „
Wstrzymało się - 0 „
Nie głosowało - 0 „

Przewodnicząca Federacji ZZPKiS
Agnieszka Lachcik

UCHWAŁA Nr 15/E-ZDZ/25
Zgromadzenia Delegatów Związkowych
z dnia 28.04 2025r.

W związku z rezygnacją z dniem 11.04.2025r. kol. Anny Sroki ze sprawowania funkcji członka Zgromadzenia Delegatów Związkowych, reprezentującej środowisko domów kultury, Zgromadzenie Delegatów Związkowych uchwala co następuje :

§ 1

Zgodnie z § 33 ust. 3 pkt 1 Statutu FZZPKiS oraz uchwałą Prezydium ZDZ Nr 15/Prez.ZDZ/25 z dnia 18 kwietnia 2025 r. Zgromadzenie Delegatów Związkowych przyjmuje stwierdzenie wygaśnięcia mandatu Anny Sroki przed upływem kadencji z powodu rezygnacji.

§ 2

Zgodnie z § 20 ust. 2 i 3 Statutu FZZPKiS Zgromadzenie Delegatów Związkowych powołuje do swego składu osobowego kol. Annę Chwedoruk, przedstawicielkę Międzyzakładowego Związku Zawodowego Pracowników Kultury Miasta i Gminy Biała Podlaska reprezentującą środowisko domów kultury. Oświadczenie Anny Chwedoruk o wyrażeniu zgody na pełnienie funkcji członka ZDZ w załączeniu.

§ 3

Postanowienia uchwały obowiązują z dniem jej podjęcia.

§ 4

Do głosowania uprawnionych było 12 członków Zgromadzenia Delegatów Związkowych,

za uchwałą 11 gł.,
przeciw 0 gł.,
wstrzymało się 0 gł.,
Nie głosowała 1 osoba

Przewodnicząca Federacji ZZPKiS
Agnieszka Lachcik

Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych

1. Zgodnie z treścią art. 27 ust. 1 z dnia 23.05.1991 r. *o związkach zawodowych* (tj. Dz.U. z 2025 r. poz. 440 ze zm.) – dalej u.z.z., ustalanie zasad wykorzystania zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, w tym podział środków z tego funduszu na poszczególne cele i rodzaje działalności, ustala pracodawca w regulaminie uzgodnionym z zakładową organizacją związkową.

Ponadto na podstawie art. 27 ust. 2 u.z.z. **przyznawanie świadczeń z funduszu socjalnego jest dokonywane w uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową.**

W nauce prawa podnosi się, że zgodnie z treścią art. 27 ust. 2 u.z.z. przyznawanie świadczeń z funduszu socjalnego podlega zaaprobowaniu przez organizację związkową w zakresie konkretnych mechanizmów i kryteriów dystrybucji świadczeń socjalnych i nagród wśród pracowników (K.W.Baran [w:] D.Książek, M.Lekston, A.Tomanek, K.W.Baran, *Komentarz do ustawy o związkach zawodowych* [w:] *Zbirowe prawo zatrudnienia. Komentarz*, wyd. II, Warszawa 2024, art. 27).

Z tego względu uznać należy, że podział środków w ramach określonych grup wydatkowych podlega uzgodnieniu ze związkami zawodowymi działającymi u danego pracodawcy.

2. Zgodnie z treścią art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 04.03.1994 r. *o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych* (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 288 ze zm.) – dalej u.z.f.ś.s., w regulaminie funduszu ustala się m.in. zasady przeznaczania środków na poszczególne cele i rodzaje działalności socjalnej.

Przepisy ww. ustawy nie regulują zasad tworzenia i działania komisji socjalnych.

W tym zakresie regulaminy powołują komisje socjalne, które mają stanowić element procedury przyznawania świadczeń z funduszu. Jednakże w ramach tego działania należy pamiętać, aby normy regulaminu uwzględniały dwie kwestie ustawowe; to, że środkami funduszu administruje pracodawca (art. 10 u.z.f.ś.s.), oraz to, że przyznawanie pracownikom świadczeń z funduszu dokonywane jest w uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową (art. 8 ust. 2 w zw. z art. 27 ust. 2 u.z.z.).

Zatem uznać należy, że w powyższych ramach komisja socjalna może przybrać dwie formy – instytucji w pewnym zakresie decyzyjnej, oraz instytucji jedynie pomocniczej (doradczej).

W przypadku, gdy komisja miałaby pełnić rolę ciała przyznającego świadczenia – w ramach uprawnienia pracodawcy, o którym mowa w art. 10 u.z.f.ś.s. i w ramach prawa związków zawodowych do uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 2 u.z.z., w jej skład wchodzić wyłącznie przedstawiciele pracodawcy i związków zawodowych.

W przypadku gdy komisja miałaby pełnić rolę pomocniczą, strony ustalające treść regulaminu funduszu mają większą dowolność. Wówczas do składu komisji można wprowadzić inne osoby, np. przedstawicieli pracowników, czy nawet przedstawicieli emerytów i rencistów. Jednakże w takiej sytuacji jej głos jest niewiążący, a tym bardziej nie wywołuje skutku w postaci uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 2 u.z.z.

Tak więc ustawodawca założył, że nie tylko ogólne określenie celów i rodzajów działalności socjalnej w postaci regulaminu uzgadniane jest ze związkami zawodowymi; takiego uzgodnienia wymaga konkretne przyznanie świadczenia z funduszu socjalnego (choć w nauce prawa różnie podchodzi się do tej kwestii).

Sporządził Krzysztof Lisowski

KRONIKA ZWIĄZKOWA
Ważniejsze spotkania, inicjatywy, opinie
(marzec - kwiecień - maj 2025r.)

21.02.	Warszawa	Opinia prawna dla Przew. ZZPKiS w Przemysłu w spr. konkursu na stanowisko dyr. Centrum Kultury w Przemysłu. <i>(K. Lisowski)</i>
21.02.	Warszawa	Wydanie opinii w sprawie powołania dyr. Centrum Kultury w Nowem. <i>(A. Lachcik)</i>
28.02.	Warszawa	Opinia prawna dla Przew. ZZPB w Piotrkowie Trybunalskim dot. zasad działania zw. zaw. na terenie instytucji. <i>(K. Lisowski)</i>
4.03.	Warszawa	Posiedzenie Komisji ds. Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców przy MKiDN. <i>(S. Wieczorkowski)</i>
5.03	Warszawa	Zaproszenie członków ZDZ i KR na III posiedzenie ZDZ.
6.03.	Warszawa	Przekazanie do OPZZ opinii do ustawy o zmianie ustawy o RDS i innych instytucjach dialogu społecznego. <i>(A. Lachcik)</i>
7.03.	online	Spotkanie z trenerem szkoleń związkowych na temat organizowania związków zawodowych. <i>(A. Lachcik)</i>
7.03.	Warszawa	Porada prawna dla członka MZZPK Woj. Lubelskiego dot. postępowania sądowego o odszkodowanie bądź zadośćuczynienie z tytułu mobbingu. <i>(K. Lisowski)</i>
11.03.	online	Spotkanie z twórcami animacji filmowej dot. organizowania związku zawodowego. <i>(A. Lachcik)</i>
11.03.	Warszawa	Opinia do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy w zakresie równego traktowania i mobbingu. <i>(A. Lachcik)</i>
17.03.	Warszawa	Posiedzenie Komisji Rewizyjnej FZZPKiS.
21.03.	Warszawa	Porada prawna dla członka ZZP Biblioteki Raczyńskich w Poznaniu dot. zastępstwa skarbnika związku w czasie zwolnienia lekarskiego. <i>(K. Lisowski)</i>
21.03.	Warszawa	Opinia prawna dla Przewodniczącej RZZBPB w Ostrołęce w spr. procedury zgłoszeń wewnętrznych i ochrony sygnalistów. <i>(K. Lisowski)</i>
24.03.	Warszawa	III posiedzenie Zgromadzenia Delegatów Związkowych.
2.04.	Warszawa	Wniosek do MKiDN o dokonanie zmian w prawie dot. ustanowienia składów osobowych podmiotów doradczych działających przy MKiDN oraz rozszerzenie ich składu o przedstawicieli związków zawodowych. <i>(K. Lisowski, A. Lachcik)</i>
3.04.	Warszawa	Pismo do A. Sroki członka ZDZ w spr. dalszego pełnienia funkcji w Zgromadzeniu Delegatów Związkowych. <i>(A. Lachcik)</i>
4.04.	Warszawa	Porada prawna dla członka MRZZPK w Legnicy w spr. sytuacji konfliktowej w Legnickiej Bibliotece Publicznej. <i>(K. Lisowski)</i>
7.04	Warszawa	Przekazanie związkom członkowskim prośby OPZZ o wypełnienie ankiety dot. negocjacji płacowych.

9.04.	Warszawa	Projekt wniosku do Sądu o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu ze świadka dla członka MZZPK Woj. Lubelskiego. (K. Lisowski)
11.04.	Warszawa	Korekta Regulaminu Wyboru Zakładowego Społecznego Inspektora Pracy dla MZZ „Pracownicy Bibliotek Łódzkich”. (K. Lisowski)
11.04.	Warszawa	Opinia prawna dla Przewodniczącej MRZZPK w Legnicy dotycząca funduszu socjalnego. (K. Lisowski)
16.04.	Warszawa	Przekazanie życzeń świątecznych.
22.04.	Warszawa	Przesłanie związkom członkowskim zaproszenia na szkolenie: „Organizowanie nietypowych pracowników”.
22.04.	Warszawa	Wystąpienie do Dyr. Departamentu Szkolnictwa Artystycznego ze wskazaniem przedstawicieli do komisji konkursowych na stanowiska dyrektorów szkół artystycznych. (A. Lachcik)
30.04.	Warszawa	Przekazanie do Ministra KiDN stanowiska w spr. reaktywowania działalności Trójstronnego Zespołu Branżowego ds. Kultury i Mediów przy MKiDN. (K. Lisowski, A. Lachcik)
5-6.05.	Warszawa	Szkolenie związkowe FZZPKiS – Projekt organizowania nietypowych pracowników.
5.05.	Warszawa	Spotkanie z przedstawicielkami ZZBBN w sprawie sytuacji w BN. (A. Lachcik)
5.05.	Warszawa	Prośba do zw. członkowskich o przekazanie uwag do nowelizacji ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej. (A. Lachcik)
8.05.	online	Posiedzenie Branży OPZZ „Usługi Publiczne”. Przygotowanie stanowiska w spr. wzrostu wynagrodzeń w 2026r. (A. Lachcik)
9.05.	Warszawa	Opinia prawna dla Przewodniczącego ZZTK w Bydgoszczy dot. rozwiązania umowy o pracę. (K. Lisowski)
16.05.	Warszawa	Pismo do Prezesa Rady Ministrów dot. wprowadzenia normatywnego obowiązku dokonywania corocznej waloryzacji wynagrodzenia pracowników instytucji kultury. (K. Lisowski, A. Lachcik)
23.05.	Warszawa	Prośba do związków działających w bibliotekach o wydanie opinii w spr. likwidacji filii bibliotecznej w miejscowości Jagów.
27.05.	Warszawa	Przesłanie do MKiDN uwag do ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej. (K. Lisowski, A. Lachcik)
29.05.	Warszawa	Uwagi do projektu ustawy o zabezpieczeniu socjalnym osób wykonujących zawód artystyczny. (K. Lisowski, A. Lachcik)
marzec - maj	online	Comiesięczne spotkania z COZZ i UNI MEI dot. realizowania umowy o współpracy. (A. Lachcik)
marzec - maj	Warszawa	Przesyłanie związkom członkowskim zaproszeń OPZZ na szkolenia związkowe, konferencje i ofert wypoczynku.

WŁADZE I ORGANA FEDERACJI ZZPKIS

1. Agnieszka Lacheik	- przewodnicząca	Szkoł. Art. (Kraków)
2. Dorota Abramczyk	- wiceprzewodnicząca	Domy Kultury (Zgierz)
3. Krzysztof Kubasik	- wiceprzewodniczący	Inst. Artystyczne (Poznań)

Członkowie Prezydium Zgromadzenia Del. Zw.

4. Renata Opala	Kinematografia (Piaseczno)
5. Małgorzata Pawłowska	Biblioteki (Turek)
6. Romuald Rykiert	Muzea (Kraków)

Członkowie Zgromadzenia Delegatów

7. Agata Ceglewska	Domy Kultury (Raciążek)
8. Witold Grela	Muzea (Kraków)
9. Arkadiusz Korniejuk	Biblioteki (Chelm)
10. Elżbieta Kurczyńska-Sołowiej	Szkołnictwo Art. (Kutno)
11. Szymon Malczewski	Biblioteki (Poznań)
12. Anna Chwedoruk	Domy Kultury (Biała Podlaska)
13. Joanna Szymczak-Rychez	Biblioteki (Łódź)

Komisja Rewizyjna

1. Jerzy Doliński	- przewodniczący	Inst. Art. (Bydgoszcz)
2. Leszek Sibila	- wiceprzewodniczący	Muzea (Kraków)
3. Monika Kosakowska		Domy Kultury (Poznań)
4. Grzegorz Kuran		Biblioteki (Łódź)
5. Renata Tomkiewicz-Hanusiak		Szkołnictwo Art. (Kraków)

Krajowy Rejestr Sądowy Nr. 0000122711

Porady prawne – Krzysztof Lisowski
dyżury w piątki w godz. 9.00 – 13.00
Telefony: 22 621 43 81 lub 22 629 85 80

Przypominamy!
Serwis Informacyjny
jest dostępny na stronie Federacji
www.fzzpkis.pl

